

10-09-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – সত্যৰ সংগী এজনেই যাৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ সংগতি হয়, আত্মা পাৰন হৈ যায়, বাকী সকলো হৈছে কুসংগ, সেই কাৰণে কোৱা হয় – সৎ সংগই পাৰ কৰায়, কুসংগই ডুবাই দিয়ে”

***প্ৰশ্ন:-** পিতাৰ কোনটো কৰ্তব্য কোনো ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপকে কৰিব নোৱাৰে?

***উত্তৰ:-**পিতাৰ কৰ্তব্য হৈছে সকলোকে পতিতৰ পৰা পাৰন কৰি ঘৰলৈ উভতাই লৈ যোৱা। পিতা আহে সকলোকে এই শৰীৰৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ অৰ্থাৎ মৃত্যু প্ৰদান কৰিবলৈ। এইটো কাম কোনো ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপকে কৰিব নোৱাৰে। ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপকৰ পিছে পিছে সেই ধৰ্মৰ পাৰন আত্মাসকল ওপৰৰ পৰা আহে আৰু নিজৰ নিজৰ ভূমিকা পালন কৰি পাৰনৰ পৰা পতিত হৈ যায়।

***গীত:-** জাগা প্ৰেমিকাসকল জাগা... (জাগ্ সজনিয়া জাগ...)

ওঁম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীতটি শুনিলা। কোনে শুনালে? প্ৰেমিকে। বাকী সকলো হৈছে প্ৰেমিকা যাক ভক্ত বুলি কোৱা হয়। ভগৱান হৈছে এজন, যাক ভক্তসকলে স্মৰণ কৰে। সেয়েহে তেওঁক প্ৰেমিক বুলি কোৱা হয়। ভক্ত বুলি ক’লে পুৰুষ মহিলা দুয়োৱে আহি যায়। গতিকে সকলো সীতা হৈ গ’ল। ৰাম হৈছে এজন। ভক্ত অনেক, ভগৱান এজন। সেই ভগৱানক পৰমপিতা বুলি কোৱা হয়। লৌকিক পিতাক পৰমপিতা বুলি কোৱা নহয়। তেওঁ হৈছে লৌকিক শৰীৰ দিওঁতা পিতা। পৰমপিতা হৈছে পৰমধাম নিবাসী, সকলো আত্মাৰে পিতা। প্ৰত্যেক মনুষ্যৰে দুজন পিতা আছে – এজন হৈছে লৌকিক, দ্বিতীয়জন পাৰলৌকিক পিতা। লৌকিক পিতাৰ পৰা পোৱা উত্তৰাধিকাৰ প্ৰত্যেক জন্মতে বেলেগ হয়। প্ৰত্যেক জন্মতে লৌকিক পিতা বেলেগ বেলেগ হয়। তোমালোকে বিচাৰ কৰা কিমান জন্ম লৈছা, কিমান পিতা পাইছা? (84) হয় 84 জন্মত নিশ্চয় 84 জন পিতা আৰু 84 গৰাকী মাতা পাবা। প্ৰত্যেক জন্মত এজনে লৌকিক পিতা আৰু এগৰাকীয়ে মাঁ থাকে। দ্বিতীয়জন পিতা হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মা। কিন্তু সত্যযুগ-ত্ৰেতাৰ অ’ গড ফাদাৰ বুলি কৈ স্মৰণ নকৰে। হে পৰমপিতা পৰমাত্মা দয়া কৰা – এনেকৈ কেতিয়াও নকয় সেয়েহে বুজোৱা হয় – সত্যযুগ-ত্ৰেতাৰ এজনে পিতা থাকে। আকৌ দ্বাপৰ-কলিযুগত যাক ভক্তিমাৰ্গ বুলি কোৱা হয় তাত সকলোৰে দুজন পিতা হয়। পুৰুষ অথবা মহিলা সকলোৰে দুজন পিতা। পাৰলৌকিক পিতাক মনত পেলায় কিয়নো দুখধাম হয়। দুখধামত দুজন পিতা, সুখধামত এজন পিতা। ইয়াত এজন হৈছে লৌকিক পিতা, দ্বিতীয়তে আকৌ সকলোকে দুখ নিবাৰণ কৰোতা পিতা যাক সকলোৱে মনত পেলায় যে এই দুখৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা, ৰহম কৰা। আধাকল্প হৈছে দুখধাম, আধাকল্প হৈছে সুখধাম। সত্যযুগ হৈছে নতুন যুগ আৰু কলিযুগ হৈছে পুৰণা যুগ। পিতাই কয় এতিয়া আমি সত্যযুগ নতুন দুনিয়া স্থাপনা কৰি আছো। কলিযুগ পুৰণা যুগৰ বিনাশ হ’ব। কলিযুগৰ পিছত আকৌ সত্যযুগ আহিব। কলিযুগৰ অন্ত, সত্যযুগৰ আদিক কল্পৰ সংগম বুলি কোৱা হয়। এয়া হৈছে কল্যাণকাৰী যুগ কিয়নো পতিতৰ পৰা পাৰন হ’বলগীয়া হয়। কলিযুগত পতিত মনুষ্য থাকে, সত্যযুগত পাৰন দেৱতাসকল থাকে। পিতাই বুজায় যে এয়া হৈছে আসুৰী ৰাৱণ সম্প্ৰদায়। প্ৰত্যেকৰে ভিতৰত 5 বিকাৰ প্ৰৱেশ কৰিছে। তাক কোৱা হ’ব ৰাৱণ সৰ্বব্যাপী, ভগৱান সৰ্বব্যাপী নহয়। 5 বিকাৰ প্ৰৱেশ কৰিছে, সেয়েহে ইয়াক পতিত দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। সত্যযুগ-ত্ৰেতাক পাৰন দুনিয়া শিৱালয় বুলি কোৱা হয়। কলিযুগ হৈছে বৈশ্যালয়। গতিকে শিৱ পৰমপিতা পৰমাত্মা আহি নতুন যুগৰ স্থাপনা কৰে। পিতাই বুজায় - এতিয়া জাগা, নতুন যুগ অথবা সুখধামৰ সময় এতিয়া আহিছে। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আহি আছে। এয়া হৈছেই

ৰাজযোগ। এয়া কোনো গতানুগতিক সংসংগ নহয়। এবিধ হৈছে সংসঙ্গ, দ্বিতীয় বিধ হৈছে মিছা সংগ, কুসংগ। সত্যৰ সংগই পাৰ কৰায়, কুসংগই ডুবায়..... সত্যতো এজন পিতাই হয়। তেওঁকেই কোৱা হয় পতিত পাৰন আহ। তেৱেঁই আহি পাৰন কৰি তোলে - আধাকল্পৰ বাবে। পুনৰ মায়া ৰাৱণ আহি আধাকল্প পতিত কৰি দিয়ে। এনেকুৱা নহয় যে পিতায়ে পতিত কৰে। এতিয়া হৈছে ৰাৱণ ৰাজ্য। যেতিয়ালৈ সত্য পিতা নাহে তেতিয়ালৈ সংসংগ নহয়। সকলো হৈছে মিছা সংগ অথবা কুসংগ। তোমালোক হৈছা সীতা, তোমালোকেই ভক্তি কৰা। ভাবা যে ভক্তিৰ ফল ভগৱানে আহি দিব। গতিকে নিশ্চয় যেতিয়া ভক্তিৰ সময় সমাপ্ত হ'ব তেতিয়াইতো আহিব। আধাকল্প হৈছে জ্ঞানৰ প্ৰালন্ধ আৰু আধাকল্প হৈছে ভক্তিৰ প্ৰালন্ধ। এতিয়া তোমালোকে ভগৱানৰ শ্ৰীমতত পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। ভগৱান এজনেই হয়, তেওঁ হৈছে নিৰাকাৰ পৰমপিতা পৰমাত্মা, আত্মাসকলৰ পিতা। তেওঁ সংগমতেই আহে। দ্বাপৰ-কলিযুগক ভক্তি কাণ্ড বুলি কোৱা হয়। সত্যযুগ-ত্ৰেতাক জ্ঞান কাণ্ড বুলি কোৱা হয়। জ্ঞান জ্ঞানসাগৰ পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ ওচৰতহে থাকে। শাস্ত্ৰৰ জ্ঞান কোনো জ্ঞান নহয়। যদিহে তাত জ্ঞান থাকিলহেঁতেন তেন্তে সংগতি হ'লহেঁতেন। ভাৰত যি হীৰাৰ দৰে আছিল সেয়া আজি নাই। পুনৰ পিতাই গঢ়ি তোলে। এতিয়া তোমালোক হীৰাৰ দৰে হৈ আছা। তোমালোকৰ জীৱন পৰিৱৰ্তন হৈ আছে। আত্মাই দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰি আছে। এনেয়েতো মনুষ্য বেৰিষ্টাৰ (উকীল), ইঞ্জিনীয়াৰ, ডাক্তৰ আদি হয়। বাকী মনুষ্যক দেৱতা বনোৱাতো পৰমপিতা পৰমাত্মা, জ্ঞান সাগৰৰ কৰ্তব্য। তেওঁকেই সত্য বুলি কোৱা হয়। তেৱেঁই সত্য কয় অৰ্থাৎ সঁচা খণ্ডৰ স্থাপনা কৰে। বাকী সকলো হৈছে মিছা কণ্ডতা, মিছা খণ্ডৰ স্থাপনা কৰে। ৰাৱণৰ মতত চলে। তোমালোক শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ হোৱা। নতুন যুগত ভাৰত নতুন আছিল। বিশ্ব সৰ্বশক্তিমান কৰ্তৃপক্ষ (World Almighty Authority) বুলি কোৱা হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল। তেওঁলোকক এই ৰাজ্য ভাগ্য কোনে দিলে? নিশ্চয় যি স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰোঁতা হ'ব তেৱেঁই। এতিয়া ৪৪ জন্ম লৈ সেই উত্তৰাধিকাৰ হেৰুৱাই পেলাইছে। এতিয়া আকৌ চক্ৰ সম্পূৰ্ণ হ'ব। সকলোৱে উভতি যাব লাগিব। উদ্ধাৰ কৰ্তা এজন পিতাই হয়। তেৱেঁই উদ্ধাৰ কৰি সকলোকে লৈ যায় সেয়েহে তেওঁক কালৰো কাল বুলিও কোৱা হয়। পিতাই কয় - এতিয়া তোমালোকৰ ৪৪ জন্ম সম্পূৰ্ণ হ'ল। এতিয়া উভতি যাব লাগিব। এই সৃষ্টিৰ চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে - সেয়া পিতাই বহি বুজায় অৰ্থাৎ ত্ৰিকালদৰ্শী বনায়। তিনিও লোক, তিনিও কালৰ জ্ঞান দিয়ে। তেৱেঁই পতিত পাৰন, জ্ঞান সাগৰ, বীজৰূপ হয়। তেওঁৰ পৰাই তোমালোকে সঁচা খণ্ডৰ উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰা। তোমালোক ইয়ালৈ আহিছা পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ, যিয়ে স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰে। তোমালোকে জানা যে আমিহেই পুনৰ স্বৰ্গৰ মালিক হ'মগৈ।

সত্যযুগৰ লক্ষ্মী-নাৰায়ণ আদিক কোৱা হয় দৈৱী ধৰ্ম (Deity Religion), সেয়া হৈছে শ্ৰেষ্ঠ ধৰ্ম। তেওঁলোকৰ ধৰ্ম শ্ৰেষ্ঠ হোৱা বাবে কৰ্মও শ্ৰেষ্ঠ হয়। তাত কোনো ভ্ৰষ্টাচাৰী নাথাকে। দ্বাপৰ-কলিযুগত আকৌ এজনো শ্ৰেষ্ঠাচাৰী নাথাকে। পিতাক পাহৰাৰ কাৰণে বেয়া গতি হয়। আকৌ পিতাই আহি পতিতৰ পৰা পাৰন কৰি তোলে। কোনো ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপক পতিতৰ পৰা পাৰন কৰিবলৈ নাহে। পতিত-পাৰন এজন পিতাহে। তেৱেঁই সঁচা গুৰু। বাকী ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাপক সকল আহি নিজৰ নিজৰ ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ওপৰৰ পৰা পাৰন আত্মাসকল আহে আকৌ পতিত হয়। এই সময়ত সকলোৱে পতিত। সকলোকে পাৰন কৰি তোলাৰ কাম পিতাৰহে। তেৱেঁই পতিত পাৰন হয়। গুৰুজনকেও সেই সংগুৰুৰ মহিমা কৰিছে। এই পুৰণা দুনিয়া বিনাশৰ কাৰণেই এই মহাভাৰতৰ যুদ্ধ। বাকী এনেকুৱা নহয় যে যুদ্ধক্ষেত্ৰত তোমালোকক জ্ঞান দিয়ে। জ্ঞানৰ কাৰণেতো একান্ত অৱস্থাৰ প্ৰয়োজন। ৭ দিনৰ ভৰ্জিত থাকিব লাগে। বাকীবোৰ হৈছে ভক্তিৰ সামগ্ৰী। ভক্তিৰ মাজতো কোনোবা অতি তীক্ষ্ণ থাকে। ৰুদ্ৰ মালাৰ দৰে ভক্তি মালাও আছে। সেয়া হৈছে ভক্তসকলৰ মালা। এয়া হৈছে জ্ঞানৰ মালা। ওপৰত শিৱ তাৰ পিছত যুগল দানা তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ বংশাৱলী যি মালা মনুষ্যই সোঁৱৰণ কৰে। ৰাম-ৰাম বুলি কৈ থাকে কিয়নো দুখী হয়, ৰাৱণ সম্প্ৰদায়ে ৰামক স্মৰণ কৰে যে আহি নিজৰ কৰি

লওঁক। এতিয়া তোমালোক ঈশ্বৰীয় কোলালৈ আহিছা। বাস্তৱত সকলো আত্মাই পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ সন্তান। মনুষ্য সৃষ্টি প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ সন্তান। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা মনুষ্য সৃষ্টি ৰচিছে। আত্মাতো অবিনাশী হয়। আত্মাসকলৰ অবিনাশী পিতা আছে। এতিয়া তোমালোকৰ দুজন পিতা - এজন বিনাশী, আনজন অবিনাশী। ব্ৰহ্মাইও শৰীৰ ত্যাগ কৰে। শিৱ বাবাৰতো নিজৰ শৰীৰ নাই। তেওঁ জন্ম-মৰণৰ পৰা মুক্ত। জন্ম-মৰণত তোমালোক সন্তানসকলহে আহা। তোমালোক আদি-সনাতন দেৱী-দেৱতা সকলৰহে ৪৪ জন্ম হয়। হিচাব আছে নহয় জানো। গুৰু নানকৰতো ৫০০ বছৰ হ'ল। গতিকে এইখিনি সময়ত কেনেকৈ ৪৪ জন্ম ল'ব। বাকী লাখ জন্মৰ কোনো কথা নাই। পিতাই বুজায় এতিয়া সকলোৰে জন্ম সম্পূৰ্ণ হ'ল। পিছত নতুনকৈ খেল সত্যযুগৰ পৰা আৰম্ভ হ'ব। সত্যযুগততো অতি কম সংখ্যকৰহে দৰকাৰ। বাকী ইমানবোৰ কলৈ যাব? তেওঁলোকৰ কাৰণেই এই খেৰৰ জুমুঠিত (গোলাকাৰ দুনিয়াখনত) জুই লাগিব। এই বোমা, প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আদিৰ দ্বাৰা সকলো শেষ হৈ যাব। বাকী সকলো আত্মা মুক্তিধামলৈ গুছি যাব। এয়া হৈছে কয়ামতৰ (বিনাশৰ) সময়, সকলোৰে উভতি যাব লাগিব। ভাৰতক অবিনাশী খণ্ড বুলি কোৱা হয় কিয়নো ভাৰতেই পিতাৰ জন্ম স্থান। শিৱ বাবা ভাৰততেই আছে। পতিত-পাৱন পিতাই ইয়াত জন্ম লয় সেয়েহে সকলো ধৰ্মাৱলম্বীৰ কাৰণে ভাৰত অতি শ্ৰেষ্ঠ তীৰ্থ স্থান। ভাৰতৰ ইমানেই মহত্ব আছে কিন্তু সেই মহত্বক উৰাই দিছে। এয়াও নাটকৰেই খেল যে পিতাই আহিছে বুজায়। পিতাই কয় ময়েই জ্ঞানৰ সাগৰ হওঁ। লক্ষ্মী-নাৰায়ণক জ্ঞানৰ সাগৰ বুলি কোৱা নহয়। তেওঁলোকৰ ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ জ্ঞান নাথাকে।

সেই জ্ঞান নিশ্চয় তোমালোকৰহে আছে। তোমালোকেই মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হোৱা। তোমালোক ইয়ালৈ আহা পতিতৰ পৰা পৱিত্ৰ হৈ পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ মালিক হ'বলৈ। পিতাই আত্মাসকলৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰে। নিৰাকাৰ পিতাই এওঁৰ ইন্দ্ৰিয় ঋণলৈ লৈ পঢ়ায়। তোমালোক আত্মাসকলেও এই ইন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা শুনা। বাবাই বুজায় - আত্মা তৰাৰ দৰে, যি ঢ়কুটিৰ মাজত থাকে আৰু সেই পিতা হ'ল পৰম আত্মা। সেই পৰম আত্মা আহি এওঁক নিজৰ সমানকৈ পৰম কৰি গঢ়ি লগত লৈ যায়। তেওঁ সকলো আত্মাৰে পথ প্ৰদৰ্শক হয়। তেওঁকেই দুখ-হৰ্তা, সুখ-কৰ্তা বুলি কোৱা হয়। দুখৰ পৰা তোমালোকক মুক্ত কৰি লৈ যাব। সত্যযুগত দুখ নাথাকে। নৱ-যুগৰ জ্ঞানো নতুন নহয় জানো। এই কথাবোৰ মনুষ্যই কেতিয়াও শুনাই নাই। যদিওবা ভাল বা বেয়া মানুহ আছে কিন্তু সকলো পতিত হয় সেই কাৰণে গংগাত স্নান কৰিবলৈ যায়, পৱিত্ৰ হ'বলৈ যায়। গংগাৰ নাম পতিত-পাৱনী ৰাখি দিছে। বাস্তৱত পতিত-পাৱন বুলিতো এজন পিতাকহে কোৱা হয়।

পতিত দুনিয়াৰ পিছত আকৌ পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ স্থাপনা হয়। সত্যযুগক নিৰ্বিকাৰী দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। আৰু সেইখন হৈছে শান্তিৰ পাৰলৌকিক দুনিয়া। আত্মাসকল ইয়ালৈ আহি নিজৰ ভূমিকা পালন কৰে। ভূমিকা হৈছে ৪৪ জন্মৰ। তোমালোকে অলৰাউণ্ড (সৰ্বতোমুখী) ভূমিকা পালন কৰা। এইখন হৈছে পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত ড্ৰামা। প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ অবিনাশী ভূমিকা আছে। সেয়া কেতিয়াও নাইকিয়া হৈ নাযায়। তোমালোকে ৪৪ জন্ম ভোগ কৰি থাকিবা। চক্ৰৰ আদি, অন্ত নাই। ড্ৰামা কেতিয়া আৰম্ভ হ'ল এইটো প্ৰশ্ন নুঠে। আদিও নাই অন্তও নাই। সত্যযুগ আদিতো সত্য আছিল, হয়ো সত্য, সত্যই হ'ব.... এই চক্ৰক বুজিলে তোমালোক স্বৰ্গৰ চক্ৰৱৰ্তী মহাৰাজা মহাৰাণী হৈ যোৱা। সেইখনক বিশ্ব সৰ্বশক্তিমান কৰ্তৃপক্ষৰ দুনিয়া বুলি কোৱা হয়, যি বিশ্ব সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ পৰা পোৱা যায়। তোমালোকে বেহুদৰ পিতাৰ পৰা ২১ প্ৰজন্মৰ কাৰণে সদাকালৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা। পিতাক কোৱা হয় স্বৰ্গীয় ঈশ্বৰ পিতা (হেবিনলী গড ফাদাৰ)। স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ দিওঁতা পিতাই কয় - মই কল্পৰ সংগম যুগত আহি স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ দিওঁ। যিয়ে পুৰুষাৰ্থ কৰিব তেওঁ সূৰ্যবংশী ৰাজ্যলৈ আহিব। এয়া কোনো গতানুগতিক সংসংগ নহয়। এয়া হৈছে ঈশ্বৰীয় বিশ্ব-

বিদ্যালয় (Godly University)। ভগৱানে শুনায় নহয় জানো। ভগৱানে পঢ়াই মনুষ্যক দেৱতা কৰি গঢ়ি তোলে। এনেকুৱা কোনো সংসংগ নাই য'ত এনেকৈ কোৱা হয় যে আমি মনুষ্যক দেৱতা কৰি গঢ়ি তোলা।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে নতুন দুনিয়াত দেৱী-দেৱতা পদ প্ৰাপ্তিৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। বুজাব লাগে দুজন পিতা আছে - এজন বেহদৰ পিতা, এজন হ'ল হদৰ পিতা। আমি বেহদৰ পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছো। তোমালোককো ৰায় দিছে উত্তৰাধিকাৰ লোৱা। শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ মতত চলিলে তোমালোক স্বৰ্গৰ মালিক হ'বগৈ। সত্য হৈছেই একমাত্ৰ পিতা। তেওঁ আহি পঢ়ায়। এওঁৰ ইন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা কয় - ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা ব্ৰহ্মা মুখ বংশাৱলীসকলক উত্তৰাধিকাৰ দিওঁ। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা তোমালোকে ককাৰ সম্পত্তি পোৱা। ককাৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত সকলোৰে অধিকাৰ আছে। লৌকিক সম্বন্ধত মাথো পুৰুষ সকলেহে উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰে। তোমালোকতো আত্মা হোৱা। সকলো ভাই-ভাই হ'লা। সকলোৱে শিৱবাৰাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰে। তোমালোকে ককাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰি আছা।

পিতাই কয় - মই তোমালোকক মন্দিৰৰ যোগ্য কৰি তোলা। মনুষ্যৰ মাজত চোৱা কিমান ক্ৰোধ আছে। ইজনে সিজনৰ বিনাশ কৰি দিয়ে। এইখন হৈছে বেশ্যালয়। আগতে শিৱালয় আছিল, এতিয়া আকৌ হ'ব। পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱ আহি শিৱালয় স্থাপনা কৰে। বেশ্যালয়ৰ পৰা মুক্ত কৰি পুনৰ পথ প্ৰদৰ্শক হৈ সকলোকে উভতাই শিৱালয়লৈ লৈ যায়। সকলোৱে নিজৰ পুৰণা শৰীৰৰ পৰা মুক্ত হৈ মোৰ লগত যাব। ভাল বাৰু।

অতি মৰমৰ কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতাৰ বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) দৈৱী গুণ ধাৰণ কৰি নিজৰ জীৱনক পৰিৱৰ্তন কৰিব লাগে। সঁচা খঙলৈ যাবলৈ হ'লে সত্য পিতাৰ লগত সত্যত চলিব লাগে।
- (2) এজন সত্য পিতাৰ সান্নিধ্যত থাকিব লাগে। মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হোৱাৰ পঢ়া ভালকৈ পঢ়ি বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে।

***বৰদান:-** শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মধাৰী হৈ উচ্চ ভাগ্য গঢ়োতা পদমাপদম ভাগ্যশালী হোৱা

যাৰ যিমান শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম হয় তেওঁৰ ভাগ্য ৰেখা সিমানেই দীঘল আৰু স্পষ্ট হয়। ভাগ্য গঢ়াৰ উপায় হৈছেই শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম। গতিকে শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মধাৰী হোৱা আৰু পদমাপদম ভাগ্যশালীৰ ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰা। কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ আধাৰ হ'ল শ্ৰেষ্ঠ স্মৃতি। শ্ৰেষ্ঠতকৈ শ্ৰেষ্ঠ পিতাৰ স্মৃতিত থাকিলেহে শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম হ'ব সেই কাৰণে যিমান বিচৰা সিমান দীঘল ভাগ্য ৰেখা আঁকি লোৱা। এই এটা জন্মতে অনেক জন্মৰ ভাগ্য গঢ়িব পাৰি।

***শ্লোগান:-** নিজৰ সন্তুষ্টতাৰ ব্যক্তিত্বৰ দ্বাৰা অনেকক সন্তুষ্ট কৰা মানেই সন্তুষ্টমণি হোৱা।

!!ওঁম্ শান্তি!!
